

¹Zu der Zeit ward Hiskia todkrank. Und der Prophet Jesaja, der Sohn des Amoz, kam zu ihm und sprach zu ihm: So spricht der HERR: Beschicke dein Haus; denn du wirst sterben und nicht leben bleiben!²Er aber wandte sein Antlitz zur Wand und betete zum HERRN und sprach:³Ach, HERR, gedenke doch, daß ich vor dir treulich gewandelt habe und mit rechtschaffenem Herzen und habe getan, was dir wohl gefällt. Und Hiskia weinte sehr.⁴Da aber Jesaja noch nicht zur Stadt halb hinausgegangen war, kam des HERRN Wort zu ihm und sprach:⁵Kehre um und sage Hiskia, dem Fürsten meines Volkes: So spricht der HERR, der Gott deines Vaters David: Ich habe dein Gebet gehört und deine Tränen gesehen. Siehe, ich will dich gesund machen, am dritten Tage wirst du hinauf in das Haus des HERRN gehen,⁶und ich will fünfzehn Jahre zu deinem Leben tun und dich und diese Stadt erretten von dem König von Assyrien und diese Stadt beschirmen um meinetwillen und um meines Knechtes David willen.⁷Und Jesaja sprach: Bringet her ein Pflaster von Feigen! Und da sie es brachten, legten sie es auf die Drüse; und er ward gesund.⁸Hiskia aber sprach zu Jesaja: Welches ist das Zeichen, daß mich der HERR wird gesund machen und ich in des HERRN Haus hinaufgehen werde am dritten Tage?⁹Jesaja sprach: Das Zeichen wirst du haben vom HERRN, daß der HERR tun wird, was er geredet hat: Soll der Schatten zehn Stufen fürdergehen oder zehn Stufen zurückgehen?¹⁰Hiskia sprach: Es ist leicht, daß der Schatten zehn Stufen niederwärts gehe; das will ich

¹فِي تِلْكَ الْيָامِ مَرَضَ حَزَقِيَّا لِلْمَوْتِ. فَجَاءَ إِلَيْهِ إِسْعِيَاءُ بْنُ أُمُوصَ النَّبِيُّ وَقَالَ لَهُ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، أَوْصِ بَيْتَكَ لِأَنْتَ تَمُوتُ وَلَا تَعِيشُ.²فَوَجَّهَ وَجْهَهُ إِلَى الْحَائِطِ وَصَلَّى إِلَى الرَّبِّ، أَهْ يَا رَبِّ، أَذْكَرُ كَيْفَ سِرْتُ أَمَامَكَ بِالْأَمَانَةِ وَبِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَقَعَلْتُ الْخَيْرَ فِي عَيْنَيْكَ. وَبَكَى حَزَقِيَّا بُكَاءً عَظِيمًا.⁴وَلَمْ يَخْرُجْ إِسْعِيَاءُ إِلَى الْمَدِينَةِ الْوُسْطَى حَتَّى كَانَتْ كَلَامُ الرَّبِّ إِلَيْهِ،⁵أَرْجِعْ⁵ وَقُلْ لِحَزَقِيَّا رَئِيسِ شَعْبِي، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ دَاوُدَ أَبِيكَ، قَدْ سَمِعْتُ صَلَاتَكَ. قَدْ رَأَيْتُ دُمُوعَكَ. هَنَّتَدَا أَشْفِيكَ. فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ تَصْعَدُ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ.⁶وَأَرَبِدُ عَلَيْكَ أَيَّامَكَ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً، وَأَنْقِذُكَ مِنْ يَدِ مَلِكِ أَشُورَ مَعَ هَذِهِ الْمَدِينَةِ، وَأَحَامِي عَنْ هَذِهِ الْمَدِينَةِ مِنْ أَجْلِ نَفْسِي وَمِنْ أَجْلِ دَاوُدَ عَبْدِي.⁷فَقَالَ إِسْعِيَاءُ، خُذُوا قُرْصَ تَيْنِ. فَأَخَذُوهَا وَوَضَعُوهَا عَلَى الدَّبْلِ قَبْرِي.⁸وَقَالَ حَزَقِيَّا لِإِسْعِيَاءَ، مَا الْعَلَامَةُ أَنَّ الرَّبَّ يَشْفِينِي فَأَضَعِدْ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ.⁹فَقَالَ إِسْعِيَاءُ، هَذِهِ لَكَ عَلَامَةٌ مِنْ قِبَلِ الرَّبِّ عَلَى أَنَّ الرَّبَّ يَفْعَلُ الْأَمْرَ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ، هَلْ يَسِيرُ الظِّلُّ عَشْرَ دَرَجَاتٍ أَوْ يَرْجِعُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ..¹⁰فَقَالَ حَزَقِيَّا، إِنَّهُ يَسِيرُ عَلَى الظِّلِّ أَنْ يَمْتَدَّ عَشْرَ دَرَجَاتٍ. لَا. بَلْ يَرْجِعُ الظِّلُّ إِلَى الْوَرَاءِ عَشْرَ دَرَجَاتٍ.¹¹فَبَدَأَ إِسْعِيَاءُ النَّبِيُّ الرَّبِّ، فَأَرْجَعَ الظِّلُّ بِالْأَدْرَجَاتِ الَّتِي تَرَلَّ بِهَا يَدْرَجَاتٍ آخَرَ عَشْرَ دَرَجَاتٍ إِلَى الْوَرَاءِ.¹²فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ أَرْسَلَ بَرْوَدُخُ بِلَادَانُ بْنُ بِلَادَانَ مَلِكَ بَابِلَ رَسَائِلَ وَهَدِيَّةَ إِلَى حَزَقِيَّا، لِأَنَّهُ سَمِعَ أَنَّ حَزَقِيَّا قَدْ مَرَضَ.¹³فَسَمِعَ لَهُمْ حَزَقِيَّا وَأَرَاهُمْ كُلَّ بَيْتِ دَخَانِهِ، وَالْفِصَّةِ وَالذَّهَبِ وَالْأَطْيَابِ وَالزَّرْبِ الطَّيِّبِ، وَكُلَّ مَا يَبْتَئِزُّ أَسْلِحَتِهِ وَكُلَّ مَا وَجَدَ فِي خَزَائِنِهِ. لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ لَمْ يُرِهِمْ إِلَّاهُ. حَزَقِيَّا فِي بَيْتِهِ وَفِي كُلِّ سُلْطَانَتِهِ.¹⁴فَجَاءَ إِسْعِيَاءُ النَّبِيُّ إِلَى الْمَلِكِ حَزَقِيَّا وَقَالَ لَهُ، مَاذَا قَالَ هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ، وَمِنْ أَيْنَ جَاءُوا إِلَيْكَ. فَقَالَ حَزَقِيَّا، جَاءُوا مِنْ أَرْضِ بَعْبَدَةِ، مِنْ بَابِلَ،¹⁵فَقَالَ، مَاذَا رَأَوْا فِي بَيْتِكَ. فَقَالَ حَزَقِيَّا، رَأَوْا كُلَّ مَا فِي بَيْتِي. لَيْسَ فِي خَزَائِنِي شَيْءٌ لَمْ أُرِهِمْ إِلَّاهُ.¹⁶فَقَالَ إِسْعِيَاءُ لِحَزَقِيَّا، اسْمَعْ قَوْلَ الرَّبِّ،¹⁷هُوَذَا تَأْتِي أَيَّامٌ يُحْمَلُ فِيهَا كُلُّ مَا فِي بَيْتِكَ وَمَا دَخَرَهُ أَبَاؤُكَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ إِلَى يَابِلَ. لَا يَتْرُكُ شَيْءٌ، يَقُولُ الرَّبُّ.¹⁸وَيُؤَخِّدُ مِنْ بَيْتِكَ الَّذِينَ يَخْرُجُونَ مِنْكَ الَّذِينَ تَلِدُهُمْ، فَيَكُونُونَ خَضِيَّانًا فِي قَصْرِ مَلِكِ بَابِلَ.¹⁹فَقَالَ حَزَقِيَّا لِإِسْعِيَاءَ، جَبْدٌ هُوَ قَوْلُ الرَّبِّ الَّذِي

nicht, sondern daß er zehn Stufen hinter sich zurückgehe.¹¹ Da rief der Prophet den HERRN an; und der Schatten ging hinter sich zurück zehn Stufen am Zeiger Ahas, die er niederwärts gegangen war.¹² Zu der Zeit sandte Berodoch-Baladan, der Sohn Baladans, König zu Babel, Briefe und Geschenke zu Hiskia; denn er hatte gehört, daß Hiskia krank gewesen war.¹³ Hiskia aber war fröhlich mit ihnen und zeigte ihnen das ganze Schatzhaus, Silber, Gold, Spezerei und das beste Öl, und das Zeughaus und alles, was in seinen Schätzen vorhanden war. Es war nichts in seinem Hause und in seiner ganzen Herrschaft, das ihnen Hiskia nicht zeigte.¹⁴ Da kam Jesaja, der Prophet, zum König Hiskia und sprach zu ihm: Was haben diese Leute gesagt? und woher sind sie zu dir gekommen? Hiskia sprach: Sie sind aus fernen Landen zu mir gekommen, von Babel.¹⁵ Er sprach: Was haben sie gesehen in deinem Hause? Hiskia sprach: Sie haben alles gesehen, was in meinem Hause ist, und ist nichts in meinen Schätzen, was ich ihnen nicht gezeigt hätte.¹⁶ Da sprach Jesaja zu Hiskia: Höre des HERRN Wort:¹⁷ Siehe, es kommt die Zeit, daß alles wird gen Babel weggeführt werden aus deinem Hause und was deine Väter gesammelt haben bis auf diesen Tag; und wird nichts übriggelassen werden, spricht der HERR.¹⁸ Dazu von den Kindern, die von dir kommen, die du zeugen wirst, werden sie nehmen, daß sie Kämmerer seien im Palast des Königs zu Babel.¹⁹ Hiskia aber sprach zu Jesaja: Das ist gut, was der HERR geredet hat, und sprach weiter: Es wird doch Friede und

تَكَلَّمْتُ بِهِ، ثُمَّ قَالَ، فَكَيْفَ لَ، إِنْ يَكُنْ سَلَامٌ وَأَمَانٌ فِي
 أَيَّامِي.²⁰ وَبَقِيَ أُمُورٌ حَرْقِيًّا وَكُلُّ جَبْرُوتِهِ، وَكَيْفَ عَمِلَ
 الْبِرْكَهَ وَالْقَتَاةَ وَأَدْخَلَ الْمَاءَ إِلَى الْمَدِينَةِ مَكْنُوتُهُ فِي
 سِفْرِ أَخْبَارِ الْآيَامِ لِمُلُوكِ يَهُودَا.²¹ ثُمَّ اصْطَجَعَ حَرْقِيًّا مَعَ
 آبَائِهِ، وَمَلَكَ مَتَسَّى ابْنُهُ عَوَضًا عَنْهُ.

Treue sein zu meinen Zeiten.²⁰ Was mehr von Hiskia zu sagen ist und alle seine Macht und was er getan hat und der Teich und die Wasserleitung, durch die er Wasser in die Stadt geleitet hat, siehe, das ist geschrieben in der Chronik der Könige Juda's.²¹ Und Hiskia entschlief mit seinen Vätern. Und Manasse, sein Sohn, ward König an seiner Statt.